Ч. 200. Пятниця 6 (19) вересня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Ческо-німецка угода. — Подорож анґлійского короля. — Американьскі трести.)

Др. Пацак, один з провідників Молодо-Чехів, виступає в своїм орґані против закиду Німців, немов би Чехи псували політичне положенє. „Ми псуємо положенє, каже др. Пацак, домагаючи ся свого права. Ми до сего мусимо призвичаїти сих панів, що ми й в будучині будемо таке політичне положенє псувати. Реституция нашого права поправить в тій хвили положенє і уможливить зараз обради в парляменті над найважнійшими справами. Кождий предметовий чоловік не може заперечити, що наша справа є справедлива". — З Праги знов доносять про намірені переговори між правительством а ческими провідниками. В поясненю, поданім в Politik, зазначено, що „справді поважні провідники" молодоческого сторонництва при всяких заявах „і сим разом найдуть праву дорогу з політичного положеня. Сліпу політику може захвалювати лише той, що не має ніякої одвічальности за наслідки". Рівночасно виринає нове ческе домаганє: заснованя краєвої дирекциї скарбу в Королевім Градци.

Король Едвард VII, з женою, з княжною Вікториєю і кружком запрошених гостий, відбуває морску проїздку, удаючи ся до свого шкотского замку в Бальморали. Морский воздух має так користно ділати на здоровлє короля, що викликує правдиве зачудованє у тих, котрі недавно бачили єго на ложи смерти. Взагалі видко тепер, що король цілковито прийшов до здоровля. Відвідує хороші місцевости вздовж побережа і на прибережних островах, складає візити в резиденциях вельмож, полює на олені, приймає привіти мешканців, урадованих присутностию монарха, в місцевостях віддалених, де від кількох століт не постала нога володітеля. По короткім побуті в Бальморали поверне король до своєї резиденциї в Зендрінґем, а королева поїде до Данії, аби відвідати родичів. По повороті королевої з Данії перенесе ся двір до Віндзору, де надіють ся приїзду деяких монархів, а між иншими також цісаря Вільгельма. — Поголоски о тім, немов би король Едвард укладав подорож по Европі, аби відвідати монархів великих держав, утихли; а просто урядово заперечено поголосці, немов би король мав намір удати ся до Індиї, аби там коронувати ся на цісаря Індиї.

В анґлійскій і американьскій прасі веде ся жива дискусия над трестами чи картелями американьскими, викликана океановим трестом Морґана, який наробив чимало гамору в прасі обох півкуль сьвіта. Недавно лучило ся в Сполучених Державах, що президент Рузвельт, не зважаючи на то, що виступає против своїх дотеперішних прихильників, виголосив дуже остру прилюдну промову против трестів і їх діяльність назвав „руйнуючою для всіх народів сьвіта". Гадка о тресті океановім зродила ся недавно серед американьских міліярдерів, котрі замітили, що в послідних часах для ріжних причин пароходні товариства перестали давати дивіденду. Аби тому зарадити, постановили деякі товариства занехати конкуренциї, зменшити видатки і піднести оплату за перевіз подорожних і товарів. Підхопив ту гадку американьский міліярдер Морґан, орґанізатор всіляких инших трестів і постановив перевести єго на великаньскі розміри, так аби захопити в свої руки цілу комунікацию на Океані атлантийскім. Намір Морґана викликав у всесьвітній прасі всілякі толки і внесеня. Поки-що ціла справа обмежує ся на викупленю Морґаном 15 товариств пароходної плавби на Океані атлантийскім, між ними двох американьских, чотирох анґлійских і кількох німецких. Тількож перші кроки не конче були щасливі. Насамперед німецкі товариства в Гамбурзі і Бремі не хотіли чути о ніяких торгах, хоч користаючи з нагоди, не залишили підносити своїх тариф. Инші знов з 15 товариств вибраних до тресту Морґаном, ще вагують ся. Але хочби навіть трест дійстно зорґанізував ся, полишить ся ще досить незалежних і богатих товариств пароходних, спосібних до конкуренциї з трестом. Відтак ціле підприємство буде утруднене, бо в послідних часах пароходні товариства набудували дуже богато величавих, поспішних пароходів,

35)

ФОМА ҐОРДЄЄВ.

(З російского — Максима Ґоркого).

(Дальше.)

Раз в гостинници якийсь наців пяний чоловік жалував ся єму на своє житє. То був маленький, сухий чоловічок, з наляканими мутними очима, не голений, в короткім сурдутику і в пестрій краватці. Він жалістно моргав, єго уши боязливо дрожали і тихий голосок також тремтів.

— Я всіляко побивав ся, аби дістати ся в люди.... За всьо хапав ся, працював як віл. Але загирило мене житє, заїло, затерло.... Не стало більше терпцю... Ех! І ось.... став я пити.... Чую.... погибну.... Ну, туди й дорога!

— Дурак! — згірдно сказав Фома. — Чого було пхати ся в люди? Державсь би здалека від них.... Стояв би осторонь, поглядав би, де твоє місце серед них, і тоді махай прямо на своє становище!

— Не розумію ваших слів! — похитав чоловічок своєю гладко остриженою, угловатою головою.

Фома з вдоволенєм усьміхнув ся.

— Чи тобі то зрозуміти?

— Ні, знаєте, я так думаю, що кому Бог судив...

— Житє не Бог уладжує, а люди!... — крикнув Фома, і навіть сам здивував ся сьмілости своїх слів. І чоловічок, косо поглянувши на него, також боязливо згорбив ся.

— Дав тобі Бог розум?.... — спитав Фома, отямлюючись від заклопотаня.

— Очевидно.... то єсть, о скілько треба такому маленькому чоловікови — нерішучо сказав співбесідник Фоми.

— Ну і ти у Него більше не сьмієш просити ні зерка! Уладжуй своє житє своїм розумом.... Бог же буде тебе судити.... Всі ми на Єго службі.... і всім нам одна перед Ним ціна.... Зрозумів?

Дуже часто лучило ся, що Фома нагле сказав щось таке, що й єму самому видавало ся надто сьмілим і що рівночасно піднимало єго в своїх очах. То були якісь нежданї, сьмілі мисли і слова, котрі нагле з'являли ся як искри — вражінє немов би вирізувало їх з мозку Фоми. І він сам нераз замічав у себе, що то, що гадає, висказує гірше, мутнійше, як то, що спершу постає в єго серци.

Фома жив так, немов би ішов по болоті, боючи ся за кождим кроком застрягти в болоті і баюрі, а єго хрестний отець пискором вив ся на сухім і твердім місци, слідячи зорко здалека за житєм похрестника.

По сварці з Фомою Яков Тарасович вернув ся до себе сумно-задумчивий. Очка єго блестіли сухо і цілий він випрямив ся як туго натягнена струна. Морщини наїжились моя з болю, лице немов би стало ще менше і темнійше, і коли Люба увиділа єго таким — їй видало ся, що він поважно хорий і тілько здержує ся, перемагає себе. Мовчаливий старець нервово кидав ся по комнаті, відповідаючи дочці на її питаня сухими, короткими словами, а вкінци просто крикнув на неї:

— Лиши мене! Видиш, не до тебе....

Їй стало жаль єго, коли она побачила, як сумно і утомлено глядять єго острі, зелені очи; она постановила собі випитати єго, що з ним діє ся, і коли він сїв за стіл, скоро підійшла до него, положила руки єму на плечі і заглядаючи в лице, лагідно і тревожно спитала:

— Тату! Ви нездорові, скажіть!

Її пестощі були незвичайно рідкі: они завсїгди змягчали одинокого старця, і хоч він чомусь не відповідав на них, то все таки не міг не цінити їх. І тепер, стряснши плечима і скинувши з них її руки, він сказав їй:

— Іди, іди на своє місце.... Ось розбирає тебе сверблячка....

Але Люба не відійшла; уперто заглядаючи в очи єго, она з обидою в голосі спитала:

— Чому ви, тату, завсїгди так говорите зі мною.... немов би я була така маленька, або цілком дурна?

— Тому, що ти велика, а не дуже розумна.... Так! Ось тобі і відповідь! Іди, сїдай і їдж!....

Она відійшла і мовчки сїла против вітця, закусивши з обидою губи. Маякин ів против

з котрих кождий коштує по 15 мілiонів корон. Отже треба буде незвичайних ощадностий, аби зменшити видатки і дати акцiонарям дивіденду. Инакше однако річ представляє ся зі сторони принципіяльної; іменно сам проєкт Морґана, що стремить до того, аби захопити всю комунікацию водну у свої руки, криє в собі велику небезпечність для всіх держав, бо тоді такий трест міг би цілком самовільно становити о цінах сирих земних плодів як і фабричних виробів перевожених з Америки до Европи і навідворіт. Отже анґлійска праса признає, що президент Рузвельт добре зробив, коли запротестував против трустів взагалі і візвав всі народи до оборони перед ними, бо сили одної лиш держави за слабі до того. Та праса гадає, що бесіда президента дасть початок до міжнародних конференций в справі трестів.

Новинки.

Львів дня 18 го вересня 1902

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Андрей Потоцкий вертає нині до Львова.

— **Члени мирового суду о „Морске Око“** Є. Е. президент висшого суду краєвого др. Тхоржницкий, др. Корн і др. Бальцер одержують з цілого краю безнастанно численні письма і телеграми з подякою і словами признаня. — Рада міста Сянока надала з тої нагоди почетне горожаньство Є. Е. др. Тхоржницкому і професорови др. Бальцерови, а дрови В. Корнови ухвалила висказати признане за успішну працю в мировім суді.

— **Бунт в львівскім кримінали або т. зв. Бриґідках.** Вчера рано около 10 год. зробив ся був при ул. Казимирівскій около карного заведеня т. зв. Бриґідок великий рух. збігло ся було множество людий, бо в самім заведеню щось було стало ся, з будинку несли ся страшенні крики: Бють нас! Мордують! Чути було, як там в середині щось лускає, гримає та тріщить, як би хтось щось розбивав або ломив. Незадовго показало ся, що то арештанти збунтували ся. А треба знати, що в Бриґідках замикають лиш великих злочинців і таких, що засуджені на більше як рік тяжкої вязниці. Що-ж стало ся? Річ була така: Арештанти вже від давна жалували ся на лихий харч і на то, що дозорці зле з ними обходять ся. О скілько сї жалї були оправдані, чи ні, се річ меншої ваги, досить, що вже від давна запанувала була межи арештантами охота до бунту, аж остаточно таки прийшло вчера до бунту із слїдуючої причини:

В суботу перед полуднем приставлено одного з арештантів, якогось Мандзяка, до канцеляриї до рапорту і той в присутности директора заведеня п. Подчашиньского вдарив дозорця арештантів в лице. За то засудили его в дорозї дисциплїнарній на темницю і тверду постіль. Вість о тім рознесла ся по всїх казнях і сталась причиною до якихсь тайних нарад і погроз. Аж ось вчера, коли в сали шкільній було кількадесять арештантів на науцї релїґії, зробив ся страшенний крик, серед котрого найбільше чути було слова: Не бий! (а то в злодїйскій мові значить як-раз „бий!“) Оклик той поніс ся по цілім заведеню, а рівночасно стокількадесять арештантів, що були при роботї в арештантских варстатах на II. поверсї, узброїли ся у всїлякі знаряди ремісничі, зачали розбивати замки і виважувати двері та добувати ся на коритарі. З вікон посипали ся шиби і арештанти зачали ломити крати, але не могли їм дати ради: лиш кілька рам разом з шибами полетїли на улицю. Тимчасом завізвано войско і полїцию на поміч і незадовго дві компанії піхоти станули на подвірю в криміналї, підчас коли полїция з наложеними на карабіни баґнетами удержувала порядок на улици. На вид войска арештанти успокоїли ся. Вневдовзї явив ся на місци прокуратор державний п. Гайдерер, котрий завів всякі средства безпечности, щоби не допустити до дальших розрухів. Відділ зложений з кільканайцяти вояків з наставленими баґнетами пішов зараз з одним з урядників іількома дозорцями до найбільше загрожених саль варстатових і спровадив звідтам партиями арештантів до канцеляриї заведеня, де їх переслухував комісар вязничний, прокуратор державний п. Гайдерер. По тім став спокій. Вість о тім, мов би то застрілено кількох арештантів, єсть безосновна.

— **Страшний вчинок божевільного.** Страшні хвилї переживало послїдними днями місто Маляґа в Іспанії. Якийсь підофіцир від жандармериї збожеволїв нагло і вибіг на улицю та став стріляти людий. Зараз за першим вистрілом зробило ся було велике збіговиско. бо кождий хотів знати, що то стало ся, а божевільний тогди зачав ще завзятійше стріляти і застрілив на місци 7 людий, а крім того поранив ще богато инших, декотрих навіть дуже тяжко. Божевільний ходив по улицях і не дав нікому приступити до себе. Треба аж було завізвати войско на поміч та й то не могло дати божевільному ради, аж остаточно і его застрілено. Через цїлий той час в містї був такий переполох, як би підчас війни серед битви.

— **Ґромада в обороні свого сьвященика.** В угорскій громадї Оттовельд коло Надь-Сомбату прийшло ізза сьвященика до великих розрухів. В громадї був сьвященик Франц Вожак, котрого громада дуже любила, але півець церковний подав якийсь донос на сьвященика і его перенесли звідтам. Як громада довідала ся, що стало ся, розлютила ся так на півця, що напала на него, спалила его хату і була би его самого убила, як би не то, що він десь був сховав ся. Аж жандармерия зробила порядок і відвела півця до громади Честе, де він родив ся. Тимчасом настав новий сьвященик Добрадовский, а громада перенесла і на него свою лютість. Коли перший раз правив службу божу в церкві, люди наробили такого крику, що не дали єму відправляти. Тогди вмішала ся висша власть і усунено війта, бо то він бунтував громаду. Аж тепер заворушилось в громадї таки на добре і всї люди в громадї готові кождої хвилї ставати з колами в руках до війни. Оногди мали туди вислати кілька компаній війска.

— **Морд і самоубийство.** Команда 18. п. краєвої оборони в Перемишли одержала лист, в якім рахунковий поручник Лямберт Зенфт доносив, що відбирає собі житє, а его тїло можна забрати з пікулицкого лїса, коло дороги, що веде до Добромиля. На вказане місце сейчас виїхала комісия, зложена з двох офіцирів, лїкаря і авдитора, і найшла два холодні трупи. Зенфт лежав в рові з перестріленою грудию, а при нім лежав труп молодої женщини з двома ранами в грудех. Револьвер і кулї найдено під боком Зенфта. З телеґрами, яку найдено у женщини, показало ся, що она називає ся Анна Кубиківна і походить з Кракова. Причиною смерти обоїх була імовірно нещаслива любов.

— **Страшна пригода.** В громадї Лабівци, новосанчівского повіта, пасерб місцевого війта Андрія Маслїя вертаючи з поля, де косив овес, спотиклув ся на дорозї і упав так нещасливо на косу, що она вбила ся єму в шию і прорізала жили, в наслїдок чого він помер на місци. Нещасливого знайдено неживого з рукою на ранї; очевидно ратував ся сам і хотів рукою затамувати кров. Нещасливий мав 28 лїт і лишив вдовицю та двоє сиріток.

звичаю поволи, перебираючи довго ложкою в капусняку і уперто вдивляючи ся в него.

— Коби твій затемнений розум міг поняти вітцеві мисли! — нараз сказав він, зітхаючи з якимсь свистом.

Люба відкинула на бік свою ложку і трохи не зі сльозами в голосї промовила:

— Чого ви обиджуєте мене, тату? Атже бачите... я сама одна! завсїгди одна! Чейже ви розумієте, як тяжко менї жити.... і ніколи ви слова ласкавого не скажете до мене... Ніколи не говорите! Атже й ви одинокі.... і вам тяжко. . Я то бачу.... Вам дуже тяжко жити.... але.... ви самі тому винні! Ви самі....

— Ось і Валаамова ослиця заговорила! — усьміхнувши ся, сказав старець. — Н-ну? Щож дальше буде?

— Ви дуже ґорді, тату, на ваш розум....

— А ще що?

— То не добре.... і дуже прикро менї.... чого ви мене відтручуєте? Атже я не маю нікого крім вас...

На єї очах появили ся сльози; отець замітив їх і его лице здрогнуло.

— Коби ти не була дївчиною! — скрикнув. — Коби у тебе був розум, як... у Марти Посадници, на примір... Ех, Люба! Тодї би я.... наплював на всїх.... на Фомку.... Ну, не плач!

Она обтерла очи і спитала:

— Щож Фомка?

— Гуляє!... Ха, ха! Каже: возьміть у мене всьо майно, пустіть мене на волю.... Спасати ся хоче.... в шинках.... Он що задумав наш Фома....

— Що ж.... то? — нерішучо спитала Любов. Хотїла сказати, що бажане Фоми хороше, що то благородне бажане, коли оно поважне, але бояла ся розгнївати вітця своїми словами і лиш питаючо глядїла на него.

— Що то? — розгорячившись і підкидаючись на кріслї, промовив Маякин. — А то у него або з перепою, або — не дай Господи — по матери.... старовірске.... І коли то вплив монахів старовірских в нім будить ся, то богато буду мати з ним борби! Велика тяганина вийде з того.... Він.... пішов просто против мене.... виявив велику зухвалість.... Молодий.... нема ще в нім хитрости.... Каже: всьо пропю, всьо розтрачу... Я тобі пропю!

Маякин підняв руку над головою і затиснувши кулак, зі злостию погрозив ним.

— Як сьмієш? Хто придбав, хто нажив? Ти? Твій отець!... Сорок лїт труду вложив, а ти хочеш знищити? Ми всї повинні, де треба стїною, осторожно, гусаком, один за другим іти до своєї мети.... Ми, купцї, торговельники, віками Росию на своїх плечах несли і тепер несемо.... Петро Великий був цар божого ума.... він знав нам цїну.... як він нас піддержував? Книжки печатав умисне для нашої науки в ділї.... Ось у мене печатана на его приказ книга Полїдора Вірґілія Урбиньского о випадах.... в 720 роцї печатана.... так! То треба зрозуміти.... І він розумів.... і дав нам підставу.... А тепер ми на своїх ногах стоїмо.... і своє місце чуємо. Дайте нам свободи! Ми основи житя закладали, самі в землю замість цегли клали ся.... тепер нам треба поверхи будувати.... позвольте нам свобідно дїлати! Ось куди повинен купець стреміти.... Ось де задача.... А Фома того не розуміє.... Повинен зрозуміти і дальше дїлати.... Має вітцївскі средства.... Я згину, дістане і мої: лиш працюй! А він он що творить! Ні, ти погоди! Я тебе приведу до твого приналежного місця!

Старець задихав ся від розворушеня і горіючими очима глядів на дочку так гнївно, немов би на єї місци сидів Фома. Любу лякав его гнїв, але не мала сьмілости спинити вітця і мовчки глядїла на его суворе і мрачне лице.

— Батьки промостили дорогу і ти повинен іти по ній. Пятьдесять лїт я працював, для чого? Щоби по менї моє дїло закінчили.... мої дїти... Дїти мої! Де у мене дїти?

Старець сумно опустив голову, его голос урвав ся і так глухо, немов би говорив кудись до свого нутра, він сказав:

— Один... каторжник... пропащий... другий пяниця і мало на него надії... Дочка... Комуж я труд свій перед смертию передам? Коби був зять.... Я думав: вишумить Фома, нагуляє ся, віддам тебе єму і з тобою всьо... на! Але ось Фома... пї дочого... А другого на его місце не бачу... Які люди настали!... Перше зелїзний був парід, а тепер... кавчук!... Гнуть ся всї... і нїчого, нїякої твердости не мають... Що то? Длячого?

Маякин з неспокоєм глядів на дочку, она мовчала.

— Скажи — спитав він єї — чого тобі треба? Як, по твоєму, жити треба? Чого ти хочеш? Ти учила ся, читала, чогож тобі треба?

Питаня сипали ся на голову Любови нежданo для неї і она змішала ся. Она і була вдоволена з того, що отець єї питає і бояла ся відповідоти єму, щоби не завстидати ся пе-

Господарство, промисл і торговля.

— Австрийский звязок зелізничий з Ліндавою і Форарльберґом. З днем 1 жовтня 1902, а о скілько наступить підвисшене цін перевозових з днем 1 падолиста 1902 увійде в жите додаток V до I части тарифи з дня 1 марта 1896.

ТЕЛЕГРАМИ.

Шашвар 18 вересня. В часї обговорювання ходу маневрів висказав монарх признане для войска і его командантів та подякував шефови штабу бар. Бековн за знамените приготоване маневрів. О годині 12 в полудне відбув ся обід, а о годині 2-ій з полудня відїхав Цїсар до Відня.

Відень 18 вересня. Виданий вчера комунікат доносить, що під проводом пос. Кафтана відбуло ся засїдане комітету для водних доріг при співучасти відпоручників міністерств справ внутрішних, торговлї, зелїзниці і секциї маринарки.

Одеса 18 вересня. Від 11 до 13 вересня було тут 6 нових случаїв джуми, а в часї від 10 червня аж до сеї хвилї занедужало на сю пошесть 24 осіб. З них 6 умерло.

Льондон 18 вересня. Королева і княжна Вікториа відїхали вчера на королївскім яхті до Копенгаґи.

Загреб 18 вересня. Obzor доносить, що хорватскі посли не возьмуть участи в кошутівских торжествах, які мають завтра відбути ся в цїлій Угорщинї.

Курс львівский.

Дня 11-ого вересня 1902.	платять K. c.	жадають K. c.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	536 —	550 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	340 —	360 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	565 —	575 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95·80	96·50
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	— —
Банку гіпот. 4½%	100·—	100·70
4½% листи застав. Банку краєв.	101·20	101·90
4% листи застав. Банку краєв.	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4%	96·50	97·20
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·70	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	96·20	96·90
III. Облїґи за 100 зр		
Пропінацийні гал.	99·—	99·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	103·—
„ „ „ „ 4½%	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. 4% по 200 кор.	97·—	97·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ 4% по 200 кор	97·80	98·50
„ „ м. Львова 4% по 200К.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78 —
Міста Станиславова	—·—	— —
Австр. черв. хреста	54·70	55·70
Угорск. черв. хреста	27·60	28.60
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	73·—	77.—
Базиліка 10 К	19·25	20.25
Joszif 4 К.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·22	11·34
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·10	117·80
Доляр америк.	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	відходить — День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Коломиї
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Ожидова
	9·00	„ Сколього, Лавочного від ¹/₇ до ¹⁵/₉
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берегомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачова
	11·35	„ Янова від ¹/₅ до ¹⁵/₉ в неділї і свята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від ³/₅ до ¹⁵/₉ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від ¹/₆ до ¹⁵/₉
	3·15	„ Янова від ¹/₅ до ¹⁵/₉.
	3·20	„ Зимноводи від ¹⁵/₅ до ¹⁵/₉
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

посп.	особ.	Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від ⁷/₆ до ¹⁵/₉
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берлина, Варшави
		з Орлова від ¹⁵/₆ до ¹⁵/₉.
	6·30	„ Янова від ¹/₅ до ¹⁵/₉ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7·25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від ¹/₅ до ¹⁵/₉ в неділї і свята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·22	„ „ Гримайлова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	приходить — День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від ⁷/₅ до ¹⁵/₉.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович

посп.	особ.	Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·13	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковова
	10.05	„ Янова від ¹/₅ до ³¹/₅ і від ¹⁹/₉ до ³⁰/₉ що дня, а від ¹/₆ до ¹⁵/₉ в неділї і свята
	7·04	„ Брухович від ⁷/₅ до ⁵⁰/₆ і від ¹⁹/₇ до ³⁰/₉.
	8·50	„ Брухович від ¹/₇ до ¹⁵/₉ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від ¹/₅ до ¹⁵/₉
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Стрия
	9·30	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинец
	10·26	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописей Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, з білети звичайні і всякі масні, тарифи ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в голинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

ред ним. І ось, немов би зібравши всі думки, она нерішучо і дрожачим голосом сказала:

— Щоби всі були щасливі... і вдоволені... всі люди... рівні... І всі мають однакове право на жите... на добро житя.... Свобода потрібна всім... так само як воздух.... і у всім рівність!

З початку еї несьмілої бесїди отець глядїв в еї лице з неспокійною цікавостию в очах, але в міру того, як она скоро кидала ему свої слова, вид его очий все зміняв ся і вкінци він зі спокійного нерозумно сказав:

— Я то знав: ти позолочена голова!

Она поникла головою, але сейчас підкинула еї і з тугою скрикнула:

— Вже самі говорите: свобода!...

— Мовчи вже! — грубо крикнув на неї старець. — Навіть того не бачиш, що з кождого чоловіка явно наверх виходить... Як можуть бути всі щасливі і рівні, коли кождий хоче бути висше другого? Навіть жебрак має свою гордість і перед другими чим небудь завсігди хвалить ся.... Мала дитина і она хоче бути першою між товаришами... І ніколи чоловік чоловікови не уступить... лиш дураки то думають... У кождого своя душа... і своє лице. Лиш тих, хто своєї душі не любить і лица не береже, можна обтесати під одну міру.... Ех ти!... Начитала ся, найла ся дряни...

Гіркий докір і їдка погорда виявили ся на лици старця. Зі стукотом відтрутивши від стола своє крісло, він зірвав ся з него і заложивши руки за спину, малими кроками став бігати по комнаті, потрясаючи головою і говорячи щось до себе злим, свистячим шепотом... Любов, бліда від збентеження і обиди, почуваючи себе глупою і немічною перед ним, вслухувала ся в его шепіт і серце еї тревожно било ся.

— Один лишив ся... один... як Йов.- О, Господи!... Що менї діяти? О... один! Чи я не розумний? Чи я не хитрий? А ось жите і мене перехитрило... Що оно любить? Кого оно щадить? Добрих бє і злим не попускає... І ніхто не розуміє его справедливости...

Дївчинї стало сердечно жаль старця; еї охватило страшне бажане помочи ему; она хотїла стати для него потрібною. Горячими очима слїдила за ним і нараз сказала до него тихо:

— Тату любий! Не сумуйте... Атже ще Тарас живе... може бути він...

Маякин нараз зупинив ся як вкопаний і поволи підняв голову.

— Коли дерево за молоду викривило ся, не видержало, то на старість тим більше зломить ся... Ну, все таки... для мене тепер і Тарас соломка.... Хоч ледве чи він більше варт як Фома.... Єсть у Гордеєва характер... єсть вітцівска сьмілість.... Богато може він взяти на себе... А Тараса... то ти в сам час згадала... так!

І старець, що хвилю перед тим так упав духом, що нарікав і кидав ся в розпуці по комнаті як миш в лапці, — тепер з задуманым лицем спокійно і твердо підійшов знова до стола, уставив коло него своє крісло і сїдаючи, сказав:

— Треба буде питати про Тараса... він живе в Усолі, в якійсь фабриці... Я чув від купців. Соду чи що там вираблюють. Різвідаю лїпше... Напишу.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

І Н С Е Р А Т И.

МІД **десеровий сьвіжий** курацийний, з власної пасіки, 5 клгр. 6 К 60 с. franco. **Корінeвич, ем. учит. Іванчани.**

Інсерати

(„оповіщення приватні") до „Газети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Дуже величавий образ компатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

„НЕКТАР"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900. (найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи.

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Передпослїдний тиждень!

Тягнене невідкличнo 25. вересня 1902

Головна виграна 30.000 К

Льоси Вистави Оломуцкої по 1 К

поручають:

М. Йонаш, Кіц і Штоф, Корман і Файгенбавм, Самуелї і Ляндав, Віктор Хаєс і С-ка, Яков Штро, Авґуст Шеленберг і Син, Сокаль і Лїлїєн, М. Клярфельд у Львові.

Виграну виплатить контора в котрій льос був куплений, по відтрученю 10%.

„Fotografische Mittheilungen" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Цінник желїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлїйскої твердої стали, подвійного гарту, знаменнтї, з тонким полотном, **дуже легкі**, добре косять гірску траву. **Кто замовить** 5 кільоґрамів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимці! **Косїть моїми косами**, то найлучші в сьвіті; **косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдурати жидам і їх аґентам**: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлїйскої!

Довгота кос в центиметрах:

65 70 75 80 85 90 95 100

За одну штуку з каменем;

К. 2·10, 2·20, 2·30, 2·40, 2·60, 2·80, 3·00, 3·20

на пятя-кільову посилку іде штук

16 15 14 13 13 13 12 12

Озубренні серпи із анґлїйскої стали, **дуже** добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна оголити з 30 найтвердійших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельгійскі камені до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердійшої анґлїйскої стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю также на складї **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи**, такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґаранцию даю на 10 лїт. — Продаю также **Руский лен** „із Парнави". Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і в житних стернях. Можна его мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїння коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висилає ся. На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба присилати 2 К задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес: **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

- Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
- Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.
- Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.
- Христос при криници з Самаританкою *Карачїого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.
- Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
- Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).